

[Udenrigsministeren.]

i ret beskedent omfang; fra de seks' side vistest der vilje til at tage visse skridt til at formindske diskriminationen. Forsøg på i løbet af vinteren og foråret 1959 at få forhandlingerne om det store frihandelsområde genoplivet mislykkedes, og det var på denne baggrund, at de syv lande, der nu har undertegnet konventionen af 4. januar 1960, Danmark, Norge, Sverige, Storbritannien, Schweiz, Østrig og Portugal, i juni 1959 optog forhandlinger om dannelse af et ydre frihandelsområde.

Medens vi fra dansk side oprindelig nærrede skepsis med hensyn til betimeligheden af et sådant skridt, blev det under forhandlingerne klart, at det ville være muligt at finde frem til en udformning af frihandelsområdet, som i betydeligt omfang kunne tilgodese de danske synspunkter. Dette gjaldt såvel spørgsmålet om de syvs forhold til de seks' fællesmarked som spørgsmålet om landbrugsvarernes placering og spørgsmålet om dansk industris toldmæssige stilling ved indtræden i området. Da det endvidere ved bilaterale aftaler, knyttet sammen med selve frihandelsområdekonventionen, lykkedes at sikre og forbedre afsætningsmulighederne for landbrugsvarer på vore hovedmarkeder inden for de syv, besluttede regeringen i juli f. å. at give sin principielle tilslutning til planen om oprettelse af et europæisk frihandelsområde. Resultatet af samtaler med den tyske regering i juli måned bidrog som tidligere refereret til, at regeringen anbefalede denne tilslutning.

Efter at ministre fra de syv lande på et møde i Saltsjöbaden den 20. og 21. juli 1959 havde godkendt hovedretningslinjerne for det videre arbejde, udarbejdede embedsmænd i løbet af efteråret udkast til en konvention om oprettelse af Den europæiske Frihandelssammenslutning. Forhandlingerne herom fik et forløb, som, selv om de ikke på alle områder imødekom vore synspunkter, alt i alt må betegnes som acceptable.

I min redegørelse til tinget den 13. november f. å. havde jeg lejlighed til at gennemgå de hidtidigt opnåede resultater og skal ved denne lejlighed i det væsentlige indskrænke mig til kort at redegøre for udviklingen siden da, specielt de på mini-

stermødet i Stockholm den 20.-21. november f. å. opnåede resultater; medens jeg i øvrigt om indholdet af konventionen skal tillade mig at henvise til bemærkningerne til forslaget.

Om reglerne for afviklingen af toldsatterne mellem medlemsstaterne var der allerede opnået enighed på et tidligt tidspunkt af forhandlingerne. Jeg skal her blot nævne, at konventionens bestemmelser udtrykkeligt åbner adgang for rådet til at træffe beslutning om nedsættelse af toldsatterne i et hurtigere tempo, end det for øjeblikket er hensigten. Denne bestemmelse muliggør, at afviklingen kan foregå i samme tempo som mellem de seks, såfremt disse beslutter sig for en hurtigere afvikling af tolden. De tekniske muligheder for en overenskomst mellem de to markedsgrupper er på denne måde søgt fremmet.

Sammen med bestemmelserne om toldafviklingen hører oprindelsesreglerne, der er afgørende for, om en vare skal nyde godt af toldnedsættelserne. Under forhandlingerne, hvor repræsentanter for erhvervsorganisationerne og de direkte berørte brancher har ydet værdifuld bistand, har vi fra dansk side bestræbt os på at søge reglerne udformet på en måde, som bedst muligt tilgodeser dansk industris og håndværks interesser. Det er selvsagt af stor betydning for disse erhverv, at de får adgang til at nyde godt af toldnedsættelserne ved eksport til de øvrige medlemslande, uden at de som følge af for restriktive oprindelsesregler tvinges til at foretage uønskede omlægninger af importen af råvarer og halvfabrikata, der for øjeblikket i vidt omfang finder sted fra de seks.

Arbejdet med udformningen af disse regler skred hurtigere frem end ventet, og før ministermødet i november var der kun enkelte uoverensstemmelser tilbage. Blandt de udestående spørgsmål var reglerne for herrekonfektion, og her lykkedes det på mødet at finde frem til en midlertidig løsning, som alt taget i betragtning ikke var utilfredsstillende.

Ifølge konventionen har rådet bemyndigelse til at ændre oprindelsesreglerne, og det skal fra tid til anden overveje, om de kan gøres enklere og mere liberale. Der kan derfor blive tale om en fortsat tilpasning af disse regler — og sandsynligheden taler